

Arrest

nr. 131 420 van 14 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 12 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Guinees staatsburger van etnisch Peulse afkomst. U bent op 15 maart 1990 geboren. U hebt uw hele leven in de wijk Hamdallaye in Conakry gewoond bij uw ouders. De laatste jaren baatte u een café uit in de wijk Hamdallaye.

Op 10 mei 2012 was er een manifestatie in Conakry. U hebt zich voor deze manifestatie in de richting van de wijk Bambeto begeven. Daar toegekomen merkte u dat de ordetroepen de demonstranten beschoten. Daarop hebt u zich uit de voeten gemaakt. U hebt uw café geopend. Rond 16 uur kwamen enkele gendarmen het café binnen. Ze arresteerden alle klanten. Ook u werd gearresteerd. Eén van de gendarmen raakte gewond bij uw arrestatie omdat hij hete olie uit uw pan over zich heen kreeg. U werd naar de gendarmerie van Hamdallaye gebracht. Elke nacht werd u mishandeld en geslagen. U zou niet enkel een probleem hebben omdat er veel leden van de (oppositiepartij) UFDG

(Union des Forces Démocratiques de Guinée) in uw café kwamen, maar ook omdat u een gendarme verwond had met uw hete olie.

Op 17 november 2012 werd u vrijgelaten uit de gevangenis nadat uw broer mensen had omgekocht. Uw broer bracht u onder bij een kennis in de wijk Aviation in Conakry, waar u ondergedoken bleef tot de dag van uw vertrek uit Guinee een week later. U verliet uw land op 24 november 2012. De dag erna kwam u aan in België. Op 26 november 2012 vroeg u asiel aan. Na uw vertrek uit Guinee zouden soldaten u in uw ouderlijk huis zijn komen zoeken. Daarbij zouden ze uw ouders bang hebben gemaakt door in de lucht te schieten. Ze zouden ook uw vader geduwd hebben zodat hij op de grond viel. Dat deed uw ouders verhuizen naar het dorp van waar zij ze afkomstig waren, Futah. Ook uw broer zou van adres veranderd zijn.

U vreest vermoord of opnieuw gearresteerd te worden bij een terugkeer naar Guinee.

U legt geen documenten voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Uw verklaringen over uw arrestatie komen niet geloofwaardig over. Het is weinig overtuigend dat de Guineese overheid u enkel en alleen zou arresteren omdat u een café uitbaat waar een affiche van (oppositieleider) Cellou Dalein Diallo uithangt en omdat u er wel eens T-shirts van de UFDG uitdeelde, te meer omdat, zo zegt u zelf, er vele cafés waren in de wijk Hamdallaye en dat uw wijk er om bekend staat de huidige president niet te steunen (CGVS, p. 11). Hoewel uit de informatie waarover het CGVS beschikt wel blijkt dat er op 10 mei 2012 verschillende arbitraire arrestaties zijn gebeurd, moet hierbij wel opgemerkt worden dat deze personen zonder aanklacht tegen hen vrijgelaten werden na drie weken. Dat strookt niet met uw bewering een zestal maanden vastgehouden te zijn geweest en dan nog op clandestiene wijze vrijgelaten te zijn geweest. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw relaas op de helling gezet. Bovendien blijkt dat u niet erg goed op de hoogte bent van de gebeurtenissen van 10 mei 2012. Zo weet u wel dat er één persoon is omgekomen bij deze manifestatie (CGVS, p. 11). U verklaart evenwel niet te weten hoeveel mensen er die dag gearresteerd werden (CGVS, p. 11). U zegt dat er veel cafés waren in uw wijk, die ervoor bekend stond de huidige president niet te steunen, maar hebt geen idee of de andere caféuitbaters ook gearresteerd werden of niet (CGVS, p. 11). Dat u deze zaken niet weet, terwijl ze rechtstreeks te maken hebben met de kern van uw asielaanvraag, en terwijl u, via de media of via uw broer in Guinee (CGVS, p. 6) de gelegenheid hebt gehad om zich hierover te informeren, maar dat nalaat te doen, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw eigen arrestatie aan. De geloofwaardigheid van uw beweringen wordt verder ondermijnd doordat u niet in staat blijkt de gevangenis waar u vastgehouden werd te beschrijven, hoewel u beweert er ongeveer een half jaar te hebben doorgebracht. Wanneer u gevraagd wordt de binnenkant van de gevangenis te beschrijven, zegt u dat het moeilijk is. U verklaart dat u opgepakt, mishandeld en meegenomen werd. U voegt eraan toe dat uw cel donker was. Wanneer u gevraagd wordt zich de inkom van de gendarmerie te herinneren, zegt u dat u zich alleen de mishandeling bij uw arrestatie herinnert. Wanneer opgemerkt wordt dat u toch iets gezien moet hebben, zegt u dat u die dag niets gemerkt heeft. U zou enkel stress en pijn ervaren hebben. U voegt opnieuw toe dat uw cel donker was, en vierkant (CGVS, p. 12). U slaagt er niet in de inkom van de gevangenis te beschrijven. U hebt verteld dat u de eerste nacht uit uw cel gehaald werd en naar een andere kamer gebracht werd (CGVS, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt om de route die u toen aflegde te beschrijven, slaagt u daar evenmin in. U zegt dat er twee bewakers voor u liepen en één achter u. U zou niet hebben opgelet. Wanneer er voorbeelden worden gegeven om aan te duiden wat voor soort informatie er bedoeld wordt, en wanneer opgemerkt wordt dat u zich toch iets moet kunnen herinneren, zegt u dat u van uw cel naar een kamer werd gebracht, maar dat u niets gemeten hebt en dat u ook geen horloge aan had om te kijken hoe lang dat duurde. Gezegd dat er geen exacte afstandsmaten gevraagd worden, maar dat u toch in staat moet zijn om iets meer informatie te geven, zegt u dat u misschien wel iets gezien heeft maar dat u er niet op gelet hebt (CGVS, p. 13). Er moet worden vastgesteld dat u er niet in slaagt het CGVS te overtuigen dat u effectief in de gevangenis gezeten hebt in Hamdallaye, gezien u, naast uw bewering dat uw cel donker en vierkant was, een bewering die geenszins volstaat om het CGVS te overtuigen, geen enkele beschrijving van de binnenkant van het gebouw kan geven. U wijt uw gebrekkige herinnering aan het feit dat u mishandeld werd in de gevangenis. U beweert dat u bij uw arrestatie geschopt en geslagen werd. Daarna zou u, in de periode tussen 10 mei 2012 en het moment van uw ontsnapping, elke nacht geslagen en mishandeld zijn (CGVS, p. 9). Nochtans meldt u geen enkel probleem wanneer u, een week na uw ontsnapping, bij de registratie uw asielaanvraag gevraagd wordt naar uw gezondheidstoestand (zie registratie asielaanvraag). Hiermee geconfronteerd, zegt u dat andere asielzoekers u hebben aangeraden niet over uw lichamelijke ongemakken te spreken en niet

naar de dokter te gaan, om te vermijden dat men zou denken dat uw land om medische redenen zou hebben verlaten (CGVS, p. 10). U bent evenwel een volwassen man die men meerdere malen op het hart heeft gedrukt dat de waarheid van groot belang is in de asielpcedure. Het feit dat anderen u anders aanraden, is een zwakke opmerking die niet uitklaart waarom u niet eerder gerept hebt over lichamelijke pijn die het gevolg zou zijn van de door u beweerde mishandelingen. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw detentie en de mishandeling die u gedurende deze detentie zou hebben ondergaan ernstig aangetast. Nog maakt u op geen enkele manier concreet aannemelijk dat u, omwille van de door u beweerde mishandelingen, de u gestelde vragen niet zou kunnen beantwoorden. U legt geen medische attesten neer en verwijst telkens naar het feit dat u geslagen werd, zonder evenwel op precieze wijze aan te duiden hoe deze door u beweerde mishandeling uw perceptie of uw geheugen beïnvloed zou hebben. De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw arrestatie en uw detentie wordt nog verder op de helling gezet doordat uw verklaringen niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaart dat u zonder enige vorm van proces vanaf 10 mei in de gendarmerie van Hamdallaye vastgezet hebt totdat uw broer via omkoperij u vrij kon krijgen in de nacht van 17 november 2012 (CGVS, p. 9, p. 11, p. 13). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de processen van de arrestanten van 10 mei 2012 reeds gestart zijn op 4 juni 2012. Hiermee geconfronteerd, houdt u vol dat wat u beweert de waarheid is. U moet echter toegeven dat u geen idee hebt waarom u niet berecht zou zijn en anderen wel (CGVS, p. 12). U kan de incoherentie tussen uw eigen relaas en de beschikbare informatie niet uitklaren. Wanneer u nog geconfronteerd wordt met de informatie die op het CGVS aanwezig is en waaruit blijkt dat er slechts één persoon is die op 10 mei 2012 gearresteerd werd en die zes maanden gevangenisstraf kreeg en dat dat het geval was na een proces, zegt u eenvoudigweg dat het CGVS niet alles moet geloven wat er geschreven wordt (CGVS, p. 12). Opnieuw slaagt u er niet in uit te klaren waarom uw relaas afwijkt van de beschikbare landeninformatie. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw relaas eens te meer aangetast.

Ook over uw ontsnapping laten uw verklaringen te wensen over. U verklaart dat uw oudere broer u heeft geholpen om uit de gevangenis te ontsnappen. Hij zou mensen hebben omgekocht die u, onder het mom van een transfer, uit de gevangenis gesmokkeld hebben (CGVS, p. 13-14). Gevraagd hoe uw broer wist dat u gearresteerd was en dat u in de gendarmerie van Hamdallaye opgesloten zat, moet u het antwoord schuldig blijven. U kan enkel speculeren dat uw broer zelf onderzoek gedaan had. U hebt niet gevraagd aan uw broer hoe hij wist dat u vastzat in de gendarmerie van Hamdallaye. Gevraagd waarom u dat niet vroeg, zegt u dat u uw broer heel weinig gesproken heeft. U wist ook niet dat u hierover bevroegd zou worden, zegt u (CGVS, p. 14). U weet evenmin wat uw broer precies heeft kunnen regelen om u vrij te krijgen of met wie. U hebt uw broer daar ook niet over bevroegd. U hebt ook niet aan uw broer gevraagd hoe het kwam dat hij u pas na zes maanden kon vrijkopen en niet eerder (CGVS, p. 14-15). Wat betreft uw bewering dat u uw broer weinig gesproken heeft, moet wel opgemerkt worden dat u hem zou gezien hebben op de nacht dat u bevrijd werd. U zou hem eveneens gezien hebben op de dag van uw vertrek uit Guinee. Vanuit België houdt u telefonisch contact met uw broer (CGVS, p. 14, p. 5-6). Dat u wel in de mogelijkheid bent om uw broer vragen te stellen over de ontsnapping, maar dat niet doet, of enkel wilde doen met het oog op het gehoor bij het CGVS, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw ontsnapping, en dus ook over de daaraan voorafgaande detentie, aan. Immers, redelijkerwijze mag verwacht worden dat, indien u werkelijk in een Guineese gevangenis zou hebben gezeten en indien uw broer er werkelijk in geslaagd zou zijn om u, via omkoping, vrij te krijgen, u vanuit uw opluchting om uw invrijheidstelling en vanuit uw eigen nieuwsgierigheid hoe uw lot dergelijke wending had kunnen nemen, geïnteresseerd zou zijn in hoe uw broer uw vrijlating had kunnen bewerkstelligen. Dat u deze informatie enkel relevant schijnt te vinden met het oog op de vragen in uw asielaanvraag, en niet vanuit een persoonlijke interesse, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw ontsnapping, en aan de detentie die eraan vooraf zou zijn gegaan.

Ook over uw reisdocumenten legt u geen geloofwaardige verklaringen af. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u dat u met een vals paspoort gereisd hebt (verklaring DVZ, punt 26). Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd wordt met welke documenten u gereisd hebt, verklaart u aanvankelijk dat u dat niet weet. Gevraagd hoe het komt dat u dat niet weet, zegt u dat de smokkelaar alles geregeld heeft. Pas wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat, gezien u per vliegtuig gereisd heeft, u wel documenten moet getoond hebben bij controle, geeft u toe dat u met een paspoort reisde. U zou evenwel niet weten welke naam of welke foto er op dat paspoort stond. U weet evenmin wat de nationaliteit van dat paspoort was (CGVS, p. 8). Deze verklaringen zijn niet aannemelijk in de context van uw vlucht uit Guinee zoals u deze beschrijft. Indien u werkelijk een vrees zou koesteren om vermoord of gearresteerd te worden, was uw uitreis uit Guinee immers van levensbelang. In dat licht is het niet geloofwaardig dat u, hoewel u er de kans toe had (CGVS, p. 8), uw valse identiteit en uw vals reisdocument niet grondig zou bestuderen teneinde uw kansen door de controles op de luchthaven te raken te vergroten. Met deze opmerking geconfronteerd, zegt u dat u niet

gekeken hebt omdat u bang en zenuwachtig was (CGVS, p. 8). Dat antwoord volstaat geenszins om bovenstaande onaannemelijkheid te herstellen. Integendeel, bij zenuwen zou men veeleer verwachten dat men alles doet om zoveel mogelijk elementen van de situatie onder controle te houden. Het bestuderen van uw valse identiteit is er één van. Uw bedrieglijke verklaringen over uw reisdocument doen twijfels rijzen bij uw beweerde illegaal vertrek uit uw land van herkomst, waardoor opnieuw vraagtekens moeten geplaatst worden bij uw beweerde ontsnapping uit de gevangenis.

Wat betreft uw bewering dat uw ouders verhuisd zijn omdat de soldaten die naar u op zoek waren hen bang hebben gemaakt, moet in eerste instantie gesteld worden dat, gezien deze gebeurtenissen volgens u voortvloeien uit uw arrestatie en uw ontsnapping, en gezien die niet als geloofwaardig beoordeeld konden worden, ook aan de verhuis van uw ouders en het incident dat er aan vooraf zou zijn gegaan niet zomaar geloof gehecht kan worden. Bovendien wordt de geloofwaardigheid ervan nog aangetast doordat u niet weet wanneer uw ouders verhuisd zouden zijn en u daar evenmin naar gevraagd hebt (CGVS, p. 5). Redelijkerwijze mag verwacht worden dat een asielzoeker de ontwikkeling van zijn problemen in zijn herkomstland nauwgezet opvolgt om zijn eigen vrees te kunnen inschatten. Dat houdt in dat u goed op de hoogte zou zijn van het tijdstip waarop uw ouders problemen kregen die hen er toe aanzetten te verhuizen. Dat u evenwel deze verhuis niet in de tijd weet te situeren, tast de geloofwaardigheid ervan aan. Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet. In uw verklaringen over uw -bedrieglijk bevonden- detentie vermeldt u nog dat de gendarmen jullie, de Peul, zouden beschuldigen van het land kapot te willen maken (CGVS, p. 9), waarmee u lijkt te willen zeggen dat uw etnische afkomst een reden kon zijn waarom vervolgd zou worden. Het feit dat u van Peulse afkomst bent, volstaat echter niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Het is in Guineese context niet aannemelijk dat u puur omwille van uw etnische afkomst gearresteerd zou worden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het dossier is gevoegd, blijkt wel dat Guinee uit drie belangrijke etnieën bestaat: de Peul, de Malinké en de Soussous. Het etnische gemengde karakter is en blijft een realiteit in Guinee. Tijdens de presidentsverkiezingen van 2010 hebben de twee belangrijkste kandidaten, Cellou Dalein Diallo van de UFDG, een partij die hoofdzakelijk uit Peul bestaat en Alpha Condé van RPG, een partij die hoofdzakelijk uit Malinké bestaat, het etnische aspect echter als instrument gebruikt voor politieke doeleinden. Momenteel kunnen we niet meer spreken over een krachtmeting enkel tussen de Peul en de Malinké. De oppositie die eerder hoofdzakelijk werd vertegenwoordigd door de UFDG heeft zich immers verenigd in een alliantie die alle etnieën verzamelt. De verschillende gewelddadige betogingen die Guinee kent, hebben hoofdzakelijk een politiek en geenszins een etnisch karakter, aangezien zij plaatsvinden in het kader van de parlementsverkiezingen. In de région forestière escaleerde in juli 2013 een fait divers tot twee dagen confrontaties tussen de Guerzé- en de Konianké-gemeenschap. Sindsdien is de rust echter teruggekeerd. Uit tal van geraadpleegde bronnen blijkt dat er geen vervolging is enkel en alleen op basis van het feit dat men in Guinee tot de etnie 'Peul' behoort. Ook uw bewering dat u sinds 2008 lid was van UFDG is an sich onvoldoende om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en die aan uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt immers dat de politieke oppositiepartijen in Guinee de vrijheid hebben om te vergaderen en hun mening te uiten. Ze vormen allianties, en sommige oppositiepartijen hebben een website. De oppositie wordt vertegenwoordigd in de CENI (Commission électorale nationale indépendante) en onderhandelen met de regering. De oppositiepartijen hebben verschillende gemeenschappelijke acties, zoals manifestaties, gevoerd naar aanleiding van onenigheden over de verkiezingen die nog georganiseerd moesten worden (en die intussen op 28 september 2013 plaatsgevonden hebben). Sommige manifestaties verliepen zonder incidenten, andere werden met harde hand door de regering de kop in gedrukt. De meerderheid van de geraadpleegde bronnen bevestigt inderdaad dat er geweld tegen de manifestanten van de oppositie werd gebruikt tijdens bepaalde evenementen of manifestaties. De oppositiepartijen en de huidige regering trachten elk de verantwoordelijkheid voor dit geweld op de andere af te schuiven, andere bronnen stellen dan weer dat mensen die op geen enkele manier politiek geëngageerd zijn aan de basis liggen van het geweld. Verschillende bronnen vermelden dat het loutere feit deel uit te maken of sympathisant te zijn van UFDG geen aanleiding vormt voor vervolging. Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, moet worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het

erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4, 48/5, 57/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt dat rekening moet worden gehouden met de politieke, historische en actuele situatie in Guinee en dat men zich niet mag beperken tot een restrictieve lezing van bepaalde geïsoleerde elementen. Verder wenst hij zijn verklaringen, afgelegd voor het CGVS, te herhalen en te bevestigen. Hij meent dat verweerder te weinig rekening hield met zijn profiel en bepaalde elementen niet onderzocht. Hij is lid van de UFDG en wordt gezien als een politiek activist. Hij heeft deelgenomen aan de manifestatie van 10 mei 2012 die door de regering op gewelddadige manier werd onderdrukt. Naar aanleiding hiervan werd hij gearresteerd. Leden van UFDG worden tijdens manifestaties meer geïsoleerd. Bovendien is hij Peul en speelt etnie een belangrijke rol in Guinee. Hij meent dan ook te behoren tot een risicoprofiel. Mensen van Peulafkomst worden in Guinee systematisch en zonder onderscheid vervolgd. Verzoeker brengt zijn lidkaart en een attest van UFDG bij.

Wat betreft zijn aanhouding en het uitblijven van een proces wijst verzoeker erop dat zijn zaak afweek van andere in die zin dat een agent verwond raakte tijdens zijn arrestatie. De wraak op verzoeker was daardoor dubbel zo groot. Uit verzoekers informatie blijkt dat 20 militanten van de oppositie veroordeeld werden wegens hun betrokkenheid bij de incidenten en dus niet één persoon zoals verweerder beweert. Verzoeker blijft erbij zes maanden in de gevangenis te hebben doorgebracht. Wat betreft zijn ontsnapping met de hulp van zijn broer, voert verzoeker aan dat het nu eenmaal cultuurgebonden is dat er niet veel vragen worden gesteld.

Aangaande de ondergane mishandelingen brengt verzoeker een medisch attest bij, hetgeen volgens hem een begin van bewijs is dat hij zware vervolgingen heeft ondergaan in zijn land van herkomst. Hij verwijst naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Verder meent verzoeker, onder verwijzing naar enkele paragrafen uit de procedureregids van UNHCR en naar een arrest van de Raad, dat de bewijslast bij asielaanvragen beoordeeld moet worden met een welbepaalde soepelheid. In de gevallen waar reeds een bewijs van foltering in het verleden bestaat, dient de bewijslast volgens verzoeker te worden omgekeerd.

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet.

Volgens verzoeker laat verweerder na het statuut van de subsidiaire bescherming op een correcte manier te onderzoeken. Men dient niet alleen te kijken naar de algemene situatie in Guinee, maar vooral naar de positie van de Peul in Guinee als politiek activist. Volgens hem is het voor de overheid in Guinee niet mogelijk de Peul te beschermen en is er wel degelijk een schending van artikel 3 van het

Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

2.1.3. Verzoeker voegt volgende stukken bij zijn verzoekschrift: een kopie van zijn geboorteakte (stuk 3), een kopie van zijn lidkaart van UFDG (stuk 4), een kopie van een attest van UFDG (stuk 5), een medisch attest van 24 april 2014 (stuk 6), het Algemeen Ambtsbericht Guinee van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2013 (stuk 7) en enkele krantenartikelen (stuk 8). Ter terechtzitting legt verzoeker de originelen voor van zijn geboorteakte, van zijn lidkaart van UFDG en van het attest van UFDG.

2.2.1. Omwille van hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. Verzoeker laat na te duiden welke bepaling van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet hij geschonden acht en geeft evenmin aan op welke wijze dit artikel zou zijn geschonden. Hoe het eerste lid van voormeld artikel geschonden zou zijn kan niet worden ingezien daar artikel 57/6, eerste lid, 1° de commissaris-generaal de bevoegdheid verleent de bestreden beslissing te nemen. Het derde lid is *in casu* niet van toepassing daar de bestreden beslissing geen beslissing betreft zoals bedoeld in artikel 57/6, eerste lid, 2°.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker stelt dat rekening dient te worden gehouden met de politieke, historische en actuele situatie in Guinee en dat men zich niet mag beperken tot een restrictieve lezing van bepaalde geïsoleerde elementen, duidt hij niet *in concreto* aan waar in de bestreden beslissing geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met de politieke, historische en actuele situatie in Guinee of waar deze zich zou beperken tot een restrictieve lezing van bepaalde geïsoleerde elementen.

Waar verzoeker zijn lidkaart van UFDG en een attest van UFDG bijbrengt (verzoekschrift, stukken 4 en 5), merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht op dat de bestreden beslissing niet meteen verzoekers lidmaatschap van UFDG betwist. Evenmin wordt verzoekers Peulafkomst betwist. Uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt evenwel dat er in Guinee geen systematische vervolging plaatsvindt louter omwille van

lidmaatschap van een oppositiepartij of het behoren tot de Peuletnie. Tevens blijkt uit deze informatie dat het voor politieke oppositiepartijen in Guinee mogelijk is gebruik te maken van het recht op vergadering en op vrije mening en meningsuiting. Verder blijkt de etnische kwestie in Guinee sporadisch aanleiding te geven tot onlusten en wordt het onderwerp politiek uitgespeeld, doch er is geen sprake van een systematische vervolging van een bepaalde bevolkingsgroep op etnische basis. De krantenartikelen die verzoeker bijbrengt (verzoekschrift, stuk 8), kunnen verweerders informatie niet weerleggen. Het in het artikel van de *Volkskrant* beschreven incident in Guinée Forestière in juli 2013 werd ook opgenomen in verweerders informatie. Het artikel over de geplande genocide vanwege Alpha Condé tegen de Peul is slechts gebaseerd op de verklaringen van een anonieme Europese diplomaat en bevat verder geen enkele bron op basis waarvan kan worden nagegaan of de informatie in dit artikel van een Guineese website een grond van waarheid bevat. Ook de informatie opgenomen in het Algemeen Ambtsbericht Guinee van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2013 (verzoekschrift, stuk 7), ligt in dezelfde lijn als verweerders informatie en is bovendien van minder recente datum. Aldus brengt verzoeker geen stukken bij waaruit blijkt dat verweerders informatie onjuist of achterhaald zou zijn.

Het medisch attest van 24 april 2014 (verzoekschrift, stuk 6) bevat enkel een opsomming van littekens en verwondingen die verzoeker heeft opgelopen, doch vermeldt geen enkele manier waarop deze littekens en verwondingen ontstaan zouden (kunnen) zijn. Daarenboven dient opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. De bestreden beslissing merkt met betrekking tot de beweerde ondergane mishandelingen dan ook terecht op: *“U beweert dat u bij uw arrestatie geschopt en geslagen werd. Daarna zou u, in de periode tussen 10 mei 2012 en het moment van uw ontsnapping, elke nacht geslagen en mishandeld zijn (CGVS, p. 9). Nochtans meldt u geen enkel probleem wanneer u, een week na uw ontsnapping, bij de registratie uw asielaanvraag gevraagd wordt naar uw gezondheidstoestand (zie registratie asielaanvraag). Hiermee geconfronteerd, zegt u dat andere asielzoekers u hebben aangeraden niet over uw lichamelijke ongemakken te spreken en niet naar de dokter te gaan, om te vermijden dat men zou denken dat uw land om medische redenen zou hebben verlaten (CGVS, p. 10). U bent evenwel een volwassen man die men meerdere malen op het hart heeft gedrukt dat de waarheid van groot belang is in de asielprocedure. Het feit dat anderen u anders aanraden, is een zwakke opmerking die niet uitklaart waarom u niet eerder gerept hebt over lichamelijke pijn die het gevolg zou zijn van de door u beweerde mishandelingen. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw detentie en de mishandeling die u gedurende deze detentie zou hebben ondergaan ernstig aangetast. Nog maakt u op geen enkele manier concreet aannemelijk dat u, omwille van de door u beweerde mishandelingen, de u gestelde vragen niet zou kunnen beantwoorden.”*

Waar verzoeker met betrekking tot zijn aanhouding en het uitblijven van een proces aanvoert dat zijn zaak afweek van de andere omdat een agent gewond raakte tijdens zijn arrestatie, merkt verzoeker in zijn nota met opmerkingen terecht op dat deze verklaring weinig overtuigend is. De agent raakte volgens verzoekers verklaringen immers per ongeluk verwond (gehoorverslag CGVS, p. 9), zodat niet kan worden ingezien dat de “wraak” op verzoeker hierdoor “dubbel zo groot” zou zijn. Uit de door verzoeker aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat de processen van de arrestanten van 10 mei 2012 reeds op 4 juni 2012 startten en dat slechts één van hen een gevangenisstraf van zes maanden kreeg. Dat twintig andere militanten veroordeeld werden tot straffen tussen 27 dagen en drie maanden, doet hieraan geen afbreuk. Waar verzoeker aangaande zijn ontsnapping met de hulp van zijn broer nog stelt dat het cultuurgebonden is dat er niet veel vragen worden gesteld, komt verzoeker niet verder dan het uiten van een blote *post factum*-bewering; van verzoeker kan worden verwacht dat hij zich bij zijn broer informeerde naar de modaliteiten van zijn ontsnapping.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de vaststelling in de bestreden beslissing (i) dat hij niet in staat is de gevangenis te beschrijven waarin hij werd vastgehouden hoewel hij beweert er een half jaar te hebben doorgebracht, (ii) dat hij geen geloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn reisdocumenten en (iii) dat zijn bewering dat zijn ouders na zijn vertrek uit Guinee verhuisd zouden zijn omdat soldaten die naar hem op zoek waren, hen bang maakten, evenmin geloofwaardig is. Deze vaststellingen moeten dan ook als vaststaand

beschouwd worden. Het Algemeen Ambtsbericht Guinee van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2013 en de bijgebrachte krantenartikelen (verzoekschrift, stukken 7 en 8) zijn immers van louter algemene aard en hebben geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, mede gelet op het voorgaande, in gebreke.

Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Waar verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad, dient opgemerkt dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en ieder dossier wordt individueel beoordeeld.

Wat betreft verzoekers geboorteakte (verzoekschrift, stuk 3), dient opgemerkt dat dit geen enkel objectief gegeven bevat (biometrische gegevens, foto, vingerafdrukken) waaruit blijkt dat verzoeker de persoon is die door dit document wordt bedoeld. Het is hoogstens een eerste aanwijzing van verzoekers identiteit.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. In zoverre verzoeker in het kader van de subsidiaire bescherming verwijst naar het Algemeen Ambtsbericht Guinee van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2013 en het krantenartikel in de *Volkscrant* (verzoekschrift, stukken 7 en 8), dient opgemerkt dat deze stukken in dezelfde lijn liggen als de door verweerder gehanteerde informatie en bovendien van minder recente datum zijn. Betreffende het artikel van de website *guinee58.com* (verzoekschrift, stuk 8), kan verwezen worden naar hetgeen hieromtrent *sub* 2.3.1. werd gesteld. Verzoeker brengt dan ook geen stukken bij waaruit blijkt dat verweerder informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS